

Podczas dzisiejszej lekcji omówimy, na podstawie „Wesela”, czym jest **dramat symboliczny**. Wskażemy jego główne cechy oraz zajmiemy się symboliką przedmiotów i scen pojawiających się w utworze. Nawiążemy też do postaci symbolicznych, o których mówiliśmy wcześniej.

TEMAT: „Wesele” Stanisława Wyspiańskiego jako dramat symboliczny.

Z lekcji poświęconej **Młodej Polsce** dowiedzieliście się, że jednym z kierunków w sztuce, który rozwinął się w tej epoce, był **symbolizm**. Przypomnę, że zakładał on, iż nie można zrozumieć, a więc i opisać świata tylko z perspektywy rozumu i uczuć, ponieważ skrywa on głębię, którą objaśnić może tylko symbol. Symbolizm był więc próbą wyrażenia tego, co niewyraźne.

Dramat symboliczny to odmiana dramatu, którego **główną** cechą jest **odejście od dosłowności i posługiwanie się właśnie symbolem**. Właściwe treści i sensy nie zostają przedstawione wprost. Odbiorca musi się ich doszukać pod warstwą wydarzeń utworu. O innych cechach dramatu symbolicznego powiemy za chwilę. Zatrzymamy się teraz przy symbolach.

Wskazaliśmy już wcześniej postaci symboliczne. Teraz wymienimy niektóre przedmioty, sceny. Proszę, żebyście w punkcie pierwszym notatki wyjaśnili ich symboliczne znaczenie. Pomoże Wam w tym materiał, który już wykorzystywaliśmy podczas wcześniejszych lekcji. Tym razem wysłuchajcie go do końca.

<https://www.youtube.com/watch?v=kcoYpO7Kqdo>

1. Wymowa niektórych symbolicznych przedmiotów, rekwizytów, gestów:

- a) *Złoty róg* –
- b) *Czapka z pawimi piórami* –
- c) *Sznur* –
- d) *Kosy* –
- e) *Chocholi taniec* –
- f) *Chochół* –
- g) *Goście weselni* –
- h) *Weselna chata* –

Punkt drugi notatki niech stanowią informacje o „Weselu” jako dramacie symbolicznym:

2. „Wesele” jako dramat symboliczny:

- **podwójna płaszczyzna**, na której rozwija się akcja: oprócz zdarzeń realnych **ważną rolę odgrywają elementy symboliczne**,
- **synteza (połączenie) sztuk** – **muzyki, plastyki ze słowem poetyckim** (dialogi bohaterów, portrety Wernyhory, Stańczyka, muzyka weselna stanowiąca tło w dramacie, śpiew Chochoła),

- **zbiorowy bohater i indywidualizacja języka** (reprezentanci inteligencji i chłopstwa posługują się językiem charakterystycznym dla swojej grupy społecznej),
- wplecione **wątki fantastyczne i historyczne**.
- obszerne, **rozbudowane didaskalia** (tekst poboczny – wskazówki autora dotyczące sposobu wystawienia dramatu na scenie),
- satyryczny obraz postaci (w akcie I),
- ściśle określone miejsce i czas akcji – Bronowice, 20 listopada 1900r.

Zdjęcie wykonanej notatki prześlijcie, proszę, na adres: agga.wika@gmail.com
do 08.05.2020r.